

i den Form, som den nu har, bliver det ingenlunde en Skat, der paa nogen Maade kan sammenlignes med Skat paa faste Eiendomme, men det bliver en ligefrem Forpagtningsafgift for Melten til at ernære sig i en vis Livsstilling, og denne Skat bliver kun at svare af visse Enkelte, navnlig ere alle Embedsmænd fritagne for den, altsaa alle de, som i Almindelighed have bedst Evne til at svare den. Den samme ærede Taler bemærkede, at det var en gammel Skat, og at det var misligt at røre ved saadanne gamle Institutioner; dengang det ærede Medlem i sin Tid udarbejdede Loven om en Forandring af Næringslovgivningen, da tog han ikke i Betænkning, at alle de Forhold, der dengang bleve berørte, vare meget gamle og meget vanskelige at bryde; han tog ikke i Betænkning at bryde med den overordentlige Forordning, som han vidste naturlig vilde reise sig imod ham, og han gjorde deri Ret, men det synes mig derfor ogsaa, at han i nærværende Tilfælde tager feil. Det samme ærede Medlem har endvidere bemærket, og han har udhævet det som en stor Betænkelse ved at gaae ind paa den høitærede Indenrigsministers Forslag, at Communalbestyrelsen gjentagne Gange skal have erklæret sig for at beholde Næringskatten under en eller anden Form, men deri gjør det ærede Medlem sig skyldig i en Vildfarelse af en overordentlig høi Grad; thi da denne Sag var under Forhandling i Communalbestyrelsen i Slutningen af 1853, da erklærede Borgerrepræsentationen og Magistraten sig, enhver især, eenstemmig for at ophæve Næringskatten og at paaligne en Skat, der omtrent falder sammen med den, som den høitærede Minister nu har foreslaaet, og jeg skal tilføie, at da Magistraten og Borgerrepræsentationen senere gjorde en Indstilling om at beholde Næringskatten under en eller anden Form, skete det kun af Hensyn til, at den daværende Indenrigsminister havde erklæret sig mod ganske at ophæve Næringskatten; man gjorde det altsaa ingenlunde, fordi man ikke ansaae det for ønskeligt at ophæve Næringskatten, men fordi det var det Eneste, der var at opnaae dengang, og det er derfor ubegribeligt for mig, at Borgerrepræsentationen kunde ifjor med en Majoritet, der forøvrigt ikke var stor, saavidt

jeg mindes 16. Stemmer mod 12, erklære sig for, da der er Udsigt til at faae Næringskatten fuldstændig ophævet, dog at bibeholde denne Skat under en noget mildere Form, end tidligere har fundet Sted. Men uanset hvad den nærværende Communalbestyrelse har besluttet, saa er det en complet Vildfarelse, naar den sidste ærede Taler udhævede, at Communalbestyrelsen gjentagne Gange skulde have erklæret sig for at beholde Næringskatten, thi som sagt dengang den havde Valget aldeles frit, da erklærede den sig for en fuldstændig Ophævelse, og kun af Hensyn til den daværende Minister gik den senere ind paa en noget lempet Næringskatt. Der er saaledes, efter min Mening, ikke tilstrækkeligt Hold i de forskellige Indsigelser mod Næringskattens Ophævelse, som jeg her har opstillet, der fremkom fra den sidste ærede Taler. — Med de ærede Rigsdagsmænd for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) og Helsingør (Thune) maa jeg være enig om det Usikkelige, der vilde være i, om denne Lov mere skarpt og bestemt indførte en reet Indkomstskatt. Jeg deler de Grunde, der ere anførte af de to ærede Medlemmer, om den store Mislighed, som den Formue- og Leilighedsfatt medfører, der fortiden eksisterer; det er et meget elastisk Begreb „Formue og Leilighed“, som ikke alene kan fortolkes lige hen imod den rene Indkomstskatt, men ogsaa i en anden Retning, og netop denne Vagthed i Udtrykket er for mig en stor Mislighed. Jeg kunde ønske en saadan Bestemmelse truffen, som kunde medføre, at man saavidt muligt netop fik Begreb om en Skatteholders virkelige Indtægt, og dette kan efter min Mening skee paa den Maade, at forinden Skatten skulde lignedes, blev der omsendt et Schema, som dertil var indrettet, til Udfyldning af vedkommende Skatteholdere, dette skulde sendes tilbage efter en vis Tids Forløb, efterat de havde opgivet deres Indtægter. Hvis dette Schema ikke kom tilbage til bestemt Tid, skulde de have fortabt Retten til at faae Skatten lignet efter Regler, som jeg iøvrigt kunde ønske optagne i Loven, i Hensyn til deres egen Opgivelse; men hvis Schemaet i rette Tid kom tilbage, behørigt udfyldt og undertegnet, skulde Ligningscommissionen være forpligtet til, hvis der ikke var